

то и составлява связка-та и кой-то поради тоа ся именува глаголъ существительный, сирѣчь собственно глаголъ.

§ 72. Отъ овде слѣдува, що кога сказуемо-то и связка-та ся соединены въ едно слово, какъ що видохме погорѣ, тога предложіе-то состои отъ двѣ части: отъ подлежаще-то и сказуемо-то, или глаголъ-а, а въ безличны-те глаголи, гдѣ нема подлежаще, предложіе-то состои толко отъ една часть, сирѣчь отъ сказуемо-то както: Подовáетъ достóитъ; грѣмítъ, прилѣчно ёсть.

§ 73. Сказуемо-то, кога е отдѣлено отъ связка-та може да е 1). Име прилагателно, или причастіе; както: Бóгъ ёсть всевѣдущъ. Мы наказѹемъ терпѣшъ. 2) Име существително; както: Терпѣніе ёсть довродѣтель. 3) Глаголъ въ неопредѣлительно склоненіе; както: Вáшъ дóлгъ ёсть повиновáтиса.

§ 74. Связка-та кога е въ третьо лице (ёсть сѣтъ) часто ся отпуска; както: Свáто ѡ стрáшно ѡма ёгѡ. Зáповѣдь Госпóднâ свѣтла просвѣщáюща сѣчи.

§ 75. Часто и подлежаще-то ся отпуска, особенно кога е въ първо и второ лице;